

reizen

De wereld van Hans Avontuur



MIJN HERFSTTIP

Törggelen in Zuid-Tirol. Boeren serveren op hun boerderij de nieuwe wijn en regionale specialiteiten.
✉ hans.avontuur@persgroep.nl



Onmisbare reisboekjes

Deze maand is het precies dertig jaar geleden dat de eerste reisgids uit mijn favoriete serie verscheen: *Te gast in*. In deze kleine boekjes zul je vergeefs zoeken naar modieuze top 10-lijstjes of de laatste hotspots – die vind je wel op internet – maar ze staan vol boeiende verhalen die een bestemming écht tot leven brengen.

De serie leidt een bescheiden bestaan in de schaduw van de *Lonely Planets* en *Rough Guides* van deze wereld. En binnen het toenemend aantal hippe travelguides over steden en trendy bestemmingen passen ze al helemaal niet. Maar er zijn weinig gidsen die met zoveel liefde en deskundig-

heid worden gemaakt. Initiatiefnemer Kees van Teeffelen zegt ook in de steeds digitalere reiswereld vooral te vertrouwen op kwaliteit. Wie een *Te gast in* heeft gelezen over pakweg Myanmar of Colombia moet het gevoel hebben echt wat meer te begrijpen van het land, de cultuur en vooral de mensen.

Zo lees je in *Te gast in Colombia* uitstekende stukken over koffie, salsa dansen en de wederopstanding van ex-drugsstad Medellín en in de gids over Myanmar legt de Birmese Naing Yee Mar onder meer uit waarom vrouwen dikke gele make-up op hun wangen smeren en waarom je een kind nooit over het hoofd mag aaien.

Goede voorbereiding. Het klinkt nogal stichtelijk

en erg 1994. Maar het is actueler dan ooit. Goedkope vliegtickets hebben verre, onbekende bestemmingen letterlijk en figuurlijk bereikbaar gemaakt voor een groot publiek. En het internet is voor velen de ultieme reisleader geworden die altijd en overal beschikbaar is.

„Reizigers denken dat ze alles onderweg wel even opzoeken en regelen”, zegt Van Teeffelen. „Dat lukt met hotels en attracties, maar niet met het leren begrijpen van een vreemde cultuur. Het gevolg is dat mensen zich terugtrekken in hun eigen reisgezelschap en het mooiste van de reis missen: spontane ontmoetingen met de lokale bevolking.” ■